

מ ד ל נ ת ז ש ר א ל
חכמת הראסונה

טא/חט

פ ר ט י כ ל מ ס' (ג/א)
סיטינת וענת הכלכלה
סיום ס'ז אייר תשי"א 22.5.1951
בשעה 10.30

חברי הועדה הנוכחים:

- היו"ר מ. בדר
- ט. גורן
- ס. ארם
- ט. לביא
- א. רקנטי
- י. ספיר
- צ. יהודה
- א. מזור
- ה. פורדר
- ט. אונא

מ ר ז מ נ י ם:

ד"ר ברויאר - מטעם סטרו האוצר
י. זילביגר - מטעם סטרו המספטים

ס ד ר - ה י ם:

חוק הפיקוח על עסקי ביטוח (קריאה שניה).

היו"ר מ. בדר:

פותח את הישיבה.

אנו חוזרים לחוק הפיקוח על עסקי ביטוח.
לאחר שעברנו על החוק בקריאה ראשונה, ונסמנו הערות, עובד החוק לקריאה
שנייה, נמצאו נעבור עליו היום, למען נאסד אותו ונעביר אותו לסליאת
הכנסת. אני מציע שנחיל בקריאת החוק.

פירוטים

1. בחוק זה -

„עסוק“ פירוטו - עסוק מכוח עצמו,

סלא כסוכן, כמורסה או כמתווך בלבד;

ה' רמב"ט:
אנו עמדנו על כך, שלמוטב, מבטח"ת תהיה הגדרה ברורה יותר, כי בנוסח הקודם היה כתוב: "מבטח פירוטו - אדם העוסק בעסקי ביטוח בישראל".

ה' רמב"ט:
לדאית, המלה "בלבד" אינה במקומה.

ה' רמב"ט:
היא במקומה, כי הוא יכול להיות גם סוכן וגם אחראי.

ה' זילבינר:
יכול להיות שישנן חברות בארץ שמצד אחד הן מבטחות בכוח עצמן ומצד שני מטמטות סוכנים לחברות חוץ.

ה' רמב"ט:
בענפים שהחברה עוסקת, היא עוסקת לפי המוטב הזה; בענפים שאינה מוציאה עבורם פוליסות, אינה עוסקת לפי המוטב הזה.

ה' רמב"ט:
היות ואמרנו, שהמבטח צריך להיות לא סוכן, אלא מבטח, הרי במקום להגיד "מבטח פירוטו - אדם העוסק בעסקי ביטוח בישראל בכוח עצמו" נאמר כאן: "פירוטו - עוסק בכוח עצמו".

ה' רמב"ט:
אין זה פותר את השאלה שעוררנו כאן, שהמבטח צריך להיות האחראי. אנו רצינו להבטיח הגדרה שהמבטח יהיה אחראי על הפוליסות ועל הנזקים, ודבר זה אינו מסתמע מהגדרה זו. הצוטח כפי שהוא כאן מוסיף בלבול בכל העניין.

ה' זילבינר:
אני חושב, שאנו מצאנו את הנוסח הבהיר והפשוט והטוב ביותר. רצינו להבטיח, שסוכנים, אגנטים וכו' לא יכללו בחוק זה, וזאת אנו עושים על-ידי הבהרת הכיטוי "עוסק", שרק אותו אדם העוסק בביטוח בכוח עצמו נחשב למבטח, ואיננו בתורת סוכן, מורסה, כי ישנם מקרים ועלולים להיות מקרים שחברה אחת מסתמטת בסני תפקידים גם יחד: מבטחת בכוח עצמה בענף מסויים, וסוכנת של מבטח אחר, חברה כזאת עוסדת תחת פיקוח, וזה בא לטרות המלה "בלבד". אני טוכרח לומר שהביטוח בהיר ומובן למדי, ואני מתפלל על הקוסיות שמקשים עליו. אם אותו אדם, הוא גם מבטח וגם סוכן, ברור שהחוק צריך לחול עליו.

ה' רמב"ט:
אם אנו כותבים: "עוסק פירוטו - עוסק בכוח עצמו, סלא כסוכן, כמורסה או כמתווך, אין צורך במלה "בלבד".

ה' זילבינר:
אני חושב שזו היא דעת הועדה כולה, שהחוק צריך לחול על אדם כזה. מי שהוא מתווך בלבד מוצא סכלל החוק. מי שהוא גם מתווך וגם מבטח החוק יחול עליו.

ה' רמב"ט:
לפי עניות דעתי, אני חושב, שהמוטב "בלבד" במקומו, והוא מוסיף ואינו גורע ולא כלום.

ה' רמב"ט:
אני חושב, כי יתכן וטר רמב"ט סיחס את המלה "בלבד" לסוגי התעסקות, אבל מלה

זו מתייחסת רק לתואר אחד מההתעסקויות. זאת אומרת: בתוך כל ההתעסקויות
סלו, כמו רופא ורוקח הוא יכול לעסוק בהן, אבל אם כתוב כאן "לא
יעסוק אדם בעסקי ביטוח, פירוטו - שלא יעסוק גם בהתעסקות זו, ובה
יתן כיסוי לביטוח.

אני מעמיד להצבעה את הצעת חכד הכנסת
רקנטי למחוק את הסלה "בלבר".

היו"ר סא כרד:

ה צ ב ע ה

בעד הצעת חבר הכנסת רקנטי - סיעוט
נגד - ר ו ב

ההצעה בדחתה

הסתייגות לחבר הכנסת רקנטי

אנו ממשיכים בקריאת החוק:

היו"ר ס. כרד:

"מבטח" פירוטו - אדם העוסק בעסקי

ביטוח בישראל.

"סועצה" פירוטו - סועצת הביטוח שנחמנתה

לפי סעיף 6;

"מפקח" פירוטו - המפקח על הביטוח שנחמנה

לפי סעיף 5;

"ענף", בביטוח, פירוטו - סוג או סוגים
של עסקי ביטוח סטר האוצר הצדירים, בצור שפורסמו בסמות כענף לצורך
חוק זה.

היו"ר ס. כרד:

עד כאן, מחוץ למובח "עסוק", כל הסעיפים
היו בנוסח הקודם של החוק. בנוסח החדש
המונח לפנינו התווספה עוד הגדרה - "מבקר חשבונות מוסמך": לגבי אגודה
שיתופית המסונפת לברית פיקוח, כוללת ברית הפיקוח או פקיד מפקדיה
העורכים את ביקורת החשבונות של האגודה לפי סעיף 20 לפקודת האגודות
השיתופיות.

אני רוצה להזכיר, שהצעתו של חבר הכנסת
קלב, שהזמנו אותו לישיבה על פי בקשתו, הייתה להוציא את כל ענין
הביטוח ההדדי מחוק הפיקוח על עסקי ביטוח. סעיף זה יובא לדיון
אחר כך. אני לא מצביע על כך כרגע, כי בטעה שנדון על סעיף זה
נחליט גם על כך. אם תהיה הסתייגות לסעיף זה, היא תחול גם על
הסעיף שעליו אנחנו דנים כעת.

ההצעה בתקבלה

אנו עוברים לסעיף 2:

"ההגבלות על התעסקות בביטוח"
2. לא יעסוק אדם בעסקי ביטוח בישראל

אלא בסני אלה:

(1) יס בידו רשיון לפי סעיף 3 והוא סמלא אחרי כל התנאים הקבועים ברשיון;

(2) מפקד פקדון לפי סעיף 4.

הסעיף בתקבל:

אנו סיכררים לסעיף 3: ("רשיונות" -

היו"ר ס. בדר:

(א) שר האוצר, או סי שנתמנה על ידיו, רטאי-

1. ליתן רשיון או לסרב;
2. לקבוע ברשיון תנאים ולטבות תנאים שקבע בו;
3. להגביל את תקופת תקפו של רשיון;
4. לבטל רשיון, בהמלצת המועצה, אם דרך כלל ואם לענף מסויים של ביטוח.

(ב) רשיון לפי סעיף זה יכול להיות כללי או מסוייג לפי ענפי ביטוח.

בסעיף הקודם היו 5 סעיפים קטנים ואחד מהם היה לשלול תוקף של רשיון לגבי עסיית חוזי ביטוח חדשים, או לגבי הארכת, או חידושם של חוזי ביטוח קיימים. סעיף זה הוציאו בעקבות ויכוח שהיה בוועדה, והסאירו את הסעיף - לבטל רשיון בהמלצת המועצה אם דוץ כלל ואם ענף מסויים של ביטוח. אני מזכיר שכאן היה ויכוח על אפשרות של ערעור, והמסבר שרשות לערעור כזה קיימת בלאו הכי בתוקף העובדה, שלסי סמבטלים את הרשיונות בהמלצת המועצה, ייקרא לחסל את עסקיו, ואם אולי יעשה זאת על יסוד הסכם עם המפקח על הביטוח, היועץ המטפטי יפנה לבית-המטפט וידרוש קביעת מפרק או מקבל נכסים. ברגע זה נכנס הענין לפרוצדורה מטפטית, ובתלקף זה מובטח כבר אותו ערעור טרצוי להסיג אותו נגד החלטת של שר האוצר, שתיתן לפי המלצת המועצה.

היו"ר ס. בדר:

י. זילביגר: לא זו בלבד. הפרוצדורה המטפטית הזאת מתבררת בבית המטפט המחוזי, ומסנו יטוב ערעור לבית המטפט העליון. זאת אומרת, ספן שסנן סתם פיצסטנציות לערעור נוסף על המלצת המועצה.

י. זילביגר:

א. רמנטי: אפשרות של ערעור צריך להבטיח לאדם סטר האוצר סטרב לתת לו רשיון.

א. רמנטי:

י. זילביגר: על כך סמרת קודם, כי אם שר האוצר סטרב לתת רשיון, אם הוא נזהג בקיקוליו סתוך הפלייה, טרירות, או סתוך סיבה אחרת, שערר בית המטפט פתוחים לררוחה לאדם הנפגע.

י. זילביגר:

מא/מא

ועדת הכלכלה
22.5.51

אני מציע להוסיף את הטלילים: "בהסכמת המועצה".

א. רזנסקי:

ט. גורן:
האם בכל חוק של מוסד סטטלתי אשר צריך לתת רשיון צריף להכניס "שובר לצדו" אם לא יתן רשיון? במדה שקיים את עצמו נפגע על ידי שרירות, העליון לצדק פתוחות לפניו.

היו"ר ס. נדר:
חבר הכנסת רזנסקי, בטעיף 1 הדבר הזה אינו הכרחי, כי עוד לא קבענו שבטגיל סתן רשיון צריכה להיות פועאה שתצטרך להמליץ על סתן רשיון או לא. בטגדה שהטאלה הזו מתעוררת על יסוד העובדה, שהחוק נכנס לתקפו לאחר קבלתו בכנסת, ובעצם צריך לתת רשיון חדש לכל עסק, הנובע מטעיף 5 קטור גם עם טעיף 1. בקטר עם מקרים חדשים, הנפגע יפנה לבית-הדין לצדק באם סרבו לתת לו רשיון. אנו אטרנו, שכל זמן שאדם לא קבל את הסרוב, הוא יכול להמטיף בעסקיו. בחכה שהוא קבל את הסרוב, הוא צריך לחסל את עסקיו, כי זה בדיוק כאילו היו מבטלים לו את הרשיון. אם הוא אינו מקיים זאת, צריך לדרוש מהיועץ המשפטי פירוק. אותו ערעור שאפשרי בשתי אינסטנציות לפי טעיף 5, אפשרי גם בטעיף 1.

לסעיף זה היתה הצעה של חבר הכנסת קנב.

ט. גורן:
חבר הכנסת קנב מציע להוסיף לסעיף (א), אחרי טעיף קטן (2) את הטלילים: "לקבוע ברשיון רווחים מקסימליים למבוטח בטוגי ביטוח שונים שאסור לעבור עליהם".

י. זילבינגר:
אני רוצה להעיר, כי בכורונה במנעו מלפרט את התנאים, אני מסער, שאחד התנאים שתיחס להגבלת רווחים, כשם שיהיו תנאים בקטר להשקעות הון וכו'. הואיל ואין אנו רוצים לתת כאן רשימה ספצה של כל התנאים, אין אנו חושבים לרצוי להדגיש דוקא פרט זה. אני יכול להבטיח, שלפי הנוסח הרחב המצוי לפני הועדה, תינתן אפשרות לקבוע תנאים גם בקטר לרווחים מקסימליים.

היו"ר ס. נדר:
היועץ המשפטי אשר, כי הפירוט שחסר כאן בא מתוך כוונה לא לגרוע על ידי ציון דבר אחד ואי ציון דברים אחרים. אולם כוונת המחוקק היתה גם לפרט זה.

טעיף 3 בתקבל.

היו"ר ס. נדר:
אנו עוברים לסעיף 4: "פקדונות".

(א) הפקדון שמדובר בו בטעיף 2(2) יופקד בידי החשב הכללי בסכום שיקבע שר האוצר בצו שפורסם ברשומות, לכל ענף ביטוח, אם מתחבטניה ואם בניירות ערך שאושרו לכך על ידי שר האוצר. הפקדון ישאר מופקד בידי החשב הכללי עד שהמפקח ינוכח לדעת כי המפקיד חדל מלעסוק באותו ענף ביטוח שבעדו הופקד הפקדון וכי טוב אין לו טום התחייבות באותו ענף.

טא/טא

ועדת הכלכלה
22.5.51

א. סזור:
אני מציע להוסיף את המלים "סכום שייקבע על ידי שר האוצר בהסכמת ועדת הכלכלה". אין לי סל חסד בגד טר האוצר, אבל פעוד שנה, נביח, תבוא חברה חדשה, וטר האוצר לא שהוא יסרב לתת את הרסיון, אלא יקבע לה סכום כזה שהיא לא תוכל לעמוד בו. לכן אני מוצה שהדבר ייעשה בהסכמת ועדת הכלכלה.

ט. גורן:
הרי כתוב בחוק: "לכל ענף ביטוח". פירוש הדבר, סכום הפקדון הוא לא לחברה, אלא לכל ענף ביטוח.

היו"ר ט. בדר:
אם יחליטו ספקדון ציל ביטוח אט צריך להיות למעלה מ-10 אלפים לירות, הרי כל חברה תצטרך להגדיל את הפקדון.

א. סזור:
לכך בדיוק התכוונתי.

היו"ר ט. בדר:
אני ממשיך לקרוא סעיף 4 (ב): "1. היה הפקדון בבירות ערך, יסלם החשב הכללי את הפירות למפקיד.

2. היה הפקדון במזומנים, יסלם החשב הכללי רבית למפקד בסעור ובמועדים שייקבע שר האוצר, אם דרך כלל ואם למפקיד מסויים או לסוג מסויים של מפקידים.

(ג) שר האוצר רשאי לפסור מבטח להפקדת פקדון, כולו או טקצתו, אם דרך כלל ואם לענף ביטוח מסויים.

היו"ר נ. בדר:
כאן הוסמטן המלים: "לאחר התייעצות עם המועצה".

זילביגר:
אין צו שגיאת דפוס. בכמה סעיפים היה הסייג לאחר התייעצות עם המועצה. על כן אמרנו שלמועצה זו יטנו תפקיד כללי - ייעוץ. וגם כאן כל פירוס הוא בבחינת, כל המוסיף גורע. המוסלה דינה בחוק זה כאשר הובא לפני לאיסור, ללא שיתוף עם המועצים המספטיים, והיא לא נתנה דעתה לכל מבנה החוק, ולכן הכניסה דרך אגב את ההוראה הזאת. לכן, אני מציע להקטיט את הביטוח הזה, כי בלאו הכי יתייעץ שר האוצר עם המועצה בעניינים כלליים.

א. סזור:
אינני בעד התייעצות אף לא בעד המלצה, אלא בעד הסכמה. להתייעץ אפשר תמיד, אבל לא לעשות שום דבר.

היו"ר ט. בדר:
אם אומרים "מועצה מייעצת" אי אפשר לומר "בהסכמתה". אין חוק אשר מנוסח אחרת מאשר השר רשאי להתייעץ. הוא אינו מחוייב להתייעץ אף פעם. במקרים חסורים יותר כתוב "השר רשאי".

מא/אט

ועדת הכלכלה
22.5.51

יסנם דברים שהסר אינו יכול לעשות
בלי אישור של ועדת הכספים.

י. ספיר:

היו"ר ס. בדר: זהו ענין אחר. ועדת הכספים היא ועדה
תחוקתית של הכנסת, וזוהי מועצה
סייעצת. אם המועצה הסייעצת ממליצה, זה לא מוכרח לחייב את הממשלה.
אני חושב, שאם נקבל את המוסב: "סר האוצר רטאי", על יסוד המלצת המועצה
זה מספיק ועונה על הדרישה של חבר הכנסת מזור.

היות והסעיף הזה מכוון לקבל ול
לחוטא, אינני חושב שיש צורך לקבל

צ. יהודה:

את הצעתו של חבר הכנסת מזור.

אני חושב, שאם אומרים: "הסר רטאי
בהמלצת המועצה" ובמועצה יושבים נציגי
הציבור, נציגי המעובדים, הרי זה סטיג את סר האוצר לגבי דבר
טרירותי

ס. בורן:

אף אני מצדד בהוספת המלים: "בהסכמת
המועצה". אולם, כאן לא נקבע שהסר

א. רקנטי:

צריך לכנס את המועצה.

הסר אינו צריך לכנס את המועצה.
המועצה קובעת בעצמה את סדר עבודתה.

י. זילביגר:

סעיף זה מכוון למקרים מיוחדים, וההנחה
היא שצריך לעודד יוזמה דוקא על ידי
נתינת סנסים טובים ולא על ידי אפשרויות של הכנות גדולות. אם יתייעצו
במועצה, הרי יושבים בה אינטרסנטים שהם תמיד יחמירו, ועל כן צריך למצוא
פה פשרה סוניימת.

י. ספיר:

הפסרה היא דוקא - המלצה.

י. זילביגר:

היו"ר ס. בדר: לי נדמה, שלאחר שהוצאנו את "לויקס",
לגבי כל חברת ביטוח חדשה או ותיקה של
לה ענין עם מבוטח אינדיבידואלי, צד שליטי, לא יכולים להקל, ואין
יכולים לפתח יוזמה על חשבון הקטנה או פיטור מפקדון. ישנו רק מקרה
מסויים אחד שבו אפשר לפטור מפקדון - ביטוח הדדי שאינו נוגע באיט
שליטי שאותו יכולה החברה, בניח, לקפח. האגודה הדדית לפיטוח עומדת
תחת פיקוח של רוטם האגודות הסייתפיות יכולה להיות פטורה מפקדון.
במקרה שאגודת ביטוח כזאת תעסוק גם בביטוח של מכונה, או טרקטור
שיכול לפגוע באיט שליטי, מוכרח להיות פקדון, כי הממשלה צריכה להיות
בטוחה, שהנובע מהפוליסה יקויים. על כן הייתי מציע למסח שהרשות בידי
סר האוצר לפטר מפקדון למקרים כאלה בלבד. לא הייתי אומר שהוא מחוייב
אלא רטאי, על יסוד המלצה של רוטם האגודות. בכל מקרה אחר לא יכולה
להיות הקלה, לאחר שהוצאנו את "לויקס" מכל הגבלה.

היו"ר ס. בדר:

DM/MS

ועדת הכלכלה
22.5.51

א. ספיר:

אני שולל את הגישה הזאת מבחינת המבוססות. לא בכל המקרים מגורה הדריה שלט לה פקדון קטן עושה את עסקי הביטוח תוך אחד הענפים של פעולתה, אלא על פי רוב מקיטה למטרה זו מסגרת נפרדת, בין אם זו מגורה לביטוח הדדי שעוסקת רק בביטוח ובין אם זו מגורה חקלאית הדדית שיתופית שרוצה לעשות עסקי ביטוח בטביל אבטיהן היא אינה קוטרית זאת עם עסקי רגילים, אלא מקיטה מסגרת נפרדת לכך. מטום כך, נראה לי, שהדגשה בנקודה זו על הבטחון הנוסף של ביטוח הדדי בלי בטחונות נוספות אינה מקוטה.

היות ואינני רוצה להגביל את אפשרות ההתפתחות, אני מוסר כי מן ההכרח לסמור את השיק של המלצת המועצה, אבל לא להגבילה לסוג ביטוח מסויים.

ב"ר ברניער:

לעולם לא היתה כוונה לבקש מסוכני "לוינס" פקדונות. אני מתאר לי שיהיה מקרים אחרים שנהיה זקוקים לסעיף זה. אני מסוכנע ששר האוצר לא יהיה לכך שייכתב "בהמלצת מועצת הביטוח". אולם, אינני מציע למחוק את המילה בכלל.

ביחס לביטוח ההדדי, היה מוטכם שפירושו אותו טהטלת פקדון. זו היתה דעת מועצת הביטוח, שאגודות שיתופיות לא מאטרכנה להפקיד פקדון. לא היתה שום התנגדות לכך, וזו היתה הכוונה העיקרית, שלפיה הכנסנו סעיף קטן (ג).

לסעיף הקודם רציתי להגיד שכוונת האוצר אינה להפטר למפקידים שיחזיקו אצל האוצר חשבונות עובר ושב, שטמטטטטט להוציא את הפקדון במזומנים ולסלם לו בכל זאת רבית גבוה מאשר מסלמים בבנקים. על כן, שר האוצר היה רוצה שבכלל לא יהיה כתוב כי חובה לסלם רבית. אולם אינני מציע כאן כל שינוי, רק רציתי להגיד שיהיה ברור שאין בכוונת האוצר לתת למפקידים לנצל זאת לרעה.

היו"ר ס. בדר:

ישנן שלוש הצעות לסעיף זה:

הצעת חבר הכנסת א. יהודה להשמיט את הסעיף כפי שהוא מנוסח; הצעת חבר הכנסת ספיר להוסיף את הטלים: "בהמלצת המועצה", והצעת חבר הכנסת מזור לכתוב: "בהסכמת המועצה".

א. מזור:

אני מסיר את הצעתי.

היו"ר ס. בדר:

אם כן, אני מצביע את שתי ההצעות של חבר הכנסת ספיר וחבר הכנסת א. יהודה.

ה צ ב ע ה

- 4 - בעד וצעת חבר הכנסת א. יהודה
- 4 - בעד הצעת חבר הכנסת ספיר

הוחלט להביא בפני המליאה את שתי הנוסחאות.

היו"ר ס. בדר

מא/אט

ועדת הכלכלה
22.5.51

אנו עוברים לסעיף 5:

היו"ר מ. בדר:

"טר האוצר ימנה אדם להיות המפקח על הבטוח, הודעה על מינוי תפורסם ברטומות".

הסעיף נתקבל.

סעיף 6:

"א" טר האוצר ימנה טועצה שתיקרא "טועצת הביטוח", שתיעץ אותו בעניני ביטוח. בטועצה יהיה מיוצגים חוגי מבטחים ומבוטחים. אחד מחבריה יהיה רוטם האגודות השיתופיות".

א. רמנטי:
האגודות השיתופיות אינן כפופות כמקובל לחוק זה, ועל כן רוטם האגודות השיתופיות אינו יכול להיות חבר בטועצת הביטוח.

י. זילביגר:
בכדי לא להייב את האגודות השיתופיות לערוך בקרת חשבונות כפולה לגבי חברה רגילה, קיים מבקר חשבונות מוסמך המבקר את החשבונות לצורך הנטמן לרוטם החברות. אותו מבקר, מבקר את החשבונות לצרכי המפקח על הבטוח. הוא הדין לגבי גבוי גבולה שיתופית, אלא שהיא אינה זקוקה לרוטם אגודות מוסמך, כי היא קטורה לברית הפיקוח.

היו"ר מ. בדר:
ישנן שתי חברות, חברה אחת, מבקר החשבונות המוסמך שלה הוא בבלי את טילנר, חברה אחרת, מבקר החשבונות המוסמך שלה הוא הפט את הפט. אגודות שיתופיות שאינה קטורה לברית הפיקוח יש לה גם כן מבקר חשבונות מוסמך מה מבקר החשבונות המוסמך מאטר כחשבון, שה דיו כאיסור המאזן לגבי המפקח על הביטוח. אחר כך, ישנה אגודה שיתופית העוסקת בעסקי ביטוח והיא מסונפת לברית הפיקוח בכל חשבונותיה, ובקרת מוסמכת זו מסקובלת על ידי הממשלה לכל הצרכים שבהם תובעת הממשלה בקרת חשבונות. כאן באמר, שבדיוק כמו שאותו בבלי בותן סטייסמנט, כך הסטייסמנט של ברית הפיקוח יהיה סטייסמנט לצרכי חוק זה.

א. רמנטי:
אינני יודע מה הוא הסטטוס של ברית הפיקוח.

י. זילביגר:
סטטוס חוקי.

א. רמנטי:
אם כן, אני מקבל את הסברה היושב ראש

היו"ר י. בדר:
אם כך, אני מבין כי סעיף 6(א) נתקבל.

סעיף 6(ב):

"הודעה על מינוי הטועצה תפורסם

ברטומות,

הסעיף נתקבל.

מא/מא

ועדת הכלכלה
22.5.51

סעיף 6 (ג):

"המועצה תקבע בעצמה את סדרי ישיבותיה

ועבודתה."

הסעיף נתקבל.

סעיף 6 (ד):

אין לפרסם מדיניות של המועצה או כל חומר שנפטר לאחר סתירה בזכות חברותו במועצה ואין לסטור הודעות או הצהרות על נושאים אלה בלי אישורו של המפקח.

הסעיף נתקבל.

סעיף 7 (א):

מי שהיה סגן זרטינוב בוסל לפי סעיף (3)(א)(4), וכן מי שעסק בענף ביטוח בישראל מכוח סעיף 16 והודע לזרטינוב לתת לו רשיון, חליב לחסל את עסקי הביטוח שלו בישראל או את עסקיו באותו ענף שהרשיון עליו בוסל או סורב. החיסול ייעשה, בהשגחת המפקח ובהתאם להוראותיו, על ידי העברת ההתחייבויות, הנובעות מהעסקים האלו לידי סגן בעל רשיון או בדרך אחרת שיט בה כדי להבטיח, עד כמה שאפשר, את עניני המבוטחים.

הסעיף נתקבל.

סעיף 7 (ב):

לא חיסל אדם את עסקיו כאמור בסעיף קטן דטמי בית משפט מחוזי בעל שיפוט מקומי לבקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו-

(1) למנות סגן נכסים על רכוסו של אדם, כולו או קצתו, וליתן צו אחר לפי תקנה 297 לתקנות הפרוצדורה האזרחית, 1938, ביחס לאותו אדם או רכוסו; וגם -

(2) לצוות על פירוק, אם היה אותו אדם

חירה או שותפות."

הסעיף נתקבל.

סעיף 7 (ג):

"סגן נכסים שנתמנה כאמור יהיה מוסמך לחסל את העסקים שסדובר בהם בסעיף קטן (ב), בהשגחת בית המשפט ובהתאם להוראותיו."

הסעיף נתקבל.

סעיף 7 (ד):

"הוראות חלק ו' מפקודת החברות (מ) או ה' מפקודת השותפויות (2) יחולו על הליכיה לפי סעיף קטן (ב) (2), ביחס המחוייבים על פי הענין."

הסעיף נתקבל.

סעיף 7 (ה):

"היה האדם שסדובר בו בסעיף קטן (ב) גן שיתופית, רשמי רוטם האגודות השיתופיות - סגלי לגרוע מסמכות בית הדין לפי פסקה (1) מאותו סעיף קטן - לצוות על פירוק האגודה - דינו של צו כזה כדין צו פירוק שניתן לפי סעיף 47 לפקודת האגודות השיתופיות."

הסעיף נתקבל.

י. ספיר:

ביחס לסעיף 7 (א), מה סיבטנו בענין החברות,
הקיימות?

היו"ר ס. כהן:

תחילה אמרנו, שכל הפקדונות שווים לכולם.
אחר כך אמרנו, שטר האוצר ראשי לפטור
מבטח מהפקדת פקדון כולו או מקצתו. לשאלת החיסול על ידי הגדלת הפקדון,
אם תתקבל האעתך, תגיה אפשרות למועצה להמליץ לא לחסל מפעל על ידי כך
שיסרבו לתת לו רשיון. אתה שמת את גורלה של חברת ביטוח כזאת בידי מועצת
הביטוח.

לעצם הסרוב אנו אומרים, שכל זמן שלא קבל
הודעה בכתב, הוא ממשיך לפעול. אם קבל הודעה בכתב ישנן כמה אפשרויות:
הוא יכול להגיע לידי הסכם עם המפקח על חיסול העסקים, ואם עשה כך אין
צורך להתערב בענין. אם לא הגיע לידי הסכם, זה אומר שהוא סרב לפרק
את החברה, ואז היועץ המשפטי אריך לפנות לבית המשפט המחוזי ולדרוש
את פירוקו.

ה. פוררר:

אני מציע ש"ר ברויער יסודר לנו לכמה מהחברות
הפועלות בארץ אפויה סכנה של פירוק. אם הדבר
נוגע למספר קטן של חברות, אני נוטה לסעיף מעבר. כלומר: אני מוכן לתת
לחברות הקיימות אפשרות להקלות להתאים את עצמן לתנאים החדשים.

ד"ר ברויער:

בארץ ישנן 92 חברות, מהן 71 חברות זרות.
לגבי החברות הזרות, אינני מתאר לי שבשקפת
להן סכנה, כי על רובן יכולן יש בו פיקוח חריף למדי על היציבות הכספית.
כפי שאמר שר האוצר בדבריו בלשכה, שטרד הפיקוח כיום האלגנטי ילול לקבל
עליו אחריות לגבי החברות הזרות, כי לא יתכן שום פיקוח עליהן. לגביהן
לא יבוא בחשבון שנסרב לתת להן את הרשיון. ביחס ל-21 החברות המקומיות,
היה בכוננת מועצת הביטוח כבר לפני שנתיים להתנות את מתן הרשיון בהון
מניסוחם. אז דברנו על 40 אלף לירות הון שפועל עבור חברת שאינה מטפלת
בביטוח חיים; 50 אלף לירות הון נפרע לחברה שמטפלת רק בביטוח חיים;
60 אלף לירות הון נפרע לחברה שמטפלת גם בביטוח חיים וגם בביטוח אלמנטרי.
עכשו ישנה דעה, ואני חושב שבדון עליה במועצת הביטוח, להגדיל את סכום
המניסוח שבדרש היות ובינתיים גדל מחזור הפרמיות וההון אריך להיות תמיד
ביחס נכון למחזור הפרמיות.

ישנן 2-3 חברות שהונן הוא רק 1000 לירות
בערך. ישנה חברה אחת שההון הנפרע שלה אינו מגיע ל-1000 לירות. אני
מצטער מאד, אבל זהו המצב. אפילו אם הענף יהיה מצומצם באופן קיצוני ביותר,
אני מציע למועצת הביטוח להגיד לחברה שתגדיל את ההון, או שתתאחד עם חברה
אחרת או שתתחסל.

ישנה חברה אחת שאינה עוסקת בביטוח חיים
והונה אינו עולה על 20 אלף לירות. אני גם ביחס לחברה זו גודעה שהיא
צריכה להגדיל את ההון. זה 40 אלף לירות, או שתתאחד עם חברה
אחרת, או שתתחסל.

ישנה חברה אחת שהונה ירד עכשו מ-50 אלף
לירות ל-5000 לירות, והיא פחות או יותר גוטסת. חברה כזאת ראויה, כמובן,
לחסול מידי.

אני חושב שסכנה כזאת אפויה ל-6-7-8 חברות
מתוך 21 חברות.

ישנן חברות שעוסקות רק בענף מצומצם מאד.
מחברות אלו לא נדרש הון גדול, למשל: ישנה חברה בריאה ויציבה אשר מתבטלת
לפי הכללים טובים ועוסקת רק בביטוח זכויות, אבל אין לה בטוח בזקי
קסטרוופה. לחברה כזאת יספיק, כמובן, הון של כמה אלפי לירות. ישנה חברה
אחרת שעוסקת בבטוח חולים במידה מוגבלת מאד. ברור, שמחברה כזאת לא נדרש
הון של 40 אלף לירות, כי זה גלתי הגיוני. זאת אומרת: ישנן חברות שתוכלנה
להמשיך ושטנו מספר מצומצם למדי של חברות שאפוי להן חיסול באיזו צורה
שהיא.

ה. פוררר:

כמה זמן אתה מוכן לתת להן בכדי להגיע
למצב הרצוי?

ד"ר ברויזער:

זה תלוי במצב, אבל ברור שאריך לתת להן כמה חרטים.

י. ספינקא:

אני מציע, שלחברות המתנהלות בסדר תנתן שהות מסוימת להגדיל את הוצן.

היו"ר ס. בדר:

בחוק אי אפשר לקבוע זמן.

ה. פורנר:

אני מציע להסתפק בהצהרה, שבדרך כלל נותנים לחברות כאלו זמן של 6 חרשים.

היו"ר ס. בדר:

אם כן, אני מבין, כי סעיף 7 נתקבל.

סעיף 8(א):

"כל מבטח חייב להגיש למפקח -

(1) תוך שלושים יום מיום תחילת תקפו של חוק זה - ואם לא היה עוסק אותו יום בעסקי ביטוח, תוך שלושים יום מיום שקיבל רשיון לפי סעיף 3 - העתקים מתעריפי הביטוח ומתנאי הביטוח שלו הנוהגים בישראל וכן טפסים מכל דברי הדפוס שהוציא או הפיץ בישראל, ואם הבטח הוא חברה או חברה נכרית (כמשמעותן בפקודת החברות) או אגודה שיתופית - גם העתקים מאושרים מתזכיר ההתאגדות, מתקנות ההתאגדות, מהפרוטוקול או מההודעה במקום הפרוטוקול, או מכל מסמך המכונן את החברה הנכרית או המגדיר את כינונה, או מתקנות האגודה, הכל לפי הענין;

(2) תוך שלושים יום מיום שחל שינוי באחד & העניינים האמורים בפסקה (1) - הודעה המפרטת את שינוי של השינוי;

(3) לא יאוחר מאחד באוקטובר בכל שנה - מאזן שנתי וחשבון ריווח והפסד, כשהם מאושרים בידי מפקח חשבונות מוטסק, ואם המבטח הוא חברה נכרית (כמשמעותה בפקודת החברות) גם חשבון ריווח והפסד שלעסקיו בישראל, כשהוא מאושר כאמור.

הסעיף נתקבל

סעיף 8(ב):

"המפקח רשאי, באישור שר האוצר, לקבוע, אם ררך כלל ואם למקרה מסויים או לסוג מסויים של מקרים -

- (1) את צורה המאזן השנתי וחשבונות הריווח וההפסד שמבטח חייב להגישם לפי סעיף קטן (א)(ד);
- (2) את דרכי היסוד קרנות הביטוח לצרכי מאזן וחשבונות ריווח והפסד כאמור;
- (3) את דרכי הערכת רכושו של המבטח לצרכי מאזן כאמור.

הסעיף נתקבל

סעיף 8(ג):

"כל אדם זכאי לעיין בכל מאזן שנתי או חשבון ריווח והפסד שהוגש למפקח לפי סעיף זה ולהכין לו העתק או תקציר ממנו לאחר ששילם אגרה בשיעור שקבע שר האוצר באו שפורסם ברשומות.

הסעיף נתקבל

סעיף 9:

כל מבטח חייב -
(1) לפרסם עד אחר בדצמבר בכל שנה בשני

עתונים יומיים היוצאים לאור בישראל את המאזן השנתי וחשבונות ריווח
וההפסד שהוגשו לאחרונה למפקח לפי סעיף (א) (3), כשהם מאושרים
בידי מבקר חשבונות מוסמך;

3. יהודה:
מטרת הפרסום היא שהמאזן יגיע לידיעת
הצבור. בתקופת מיזוג גלויות שאנו
נמצאים בה ישנם כתבי עת רבים וחברה אחת יכולה לפרסם את מאזנה
בשני עתונים - בולגרי והונגרי. על כן, אני סוצא לנכון שיהיה כתוב:
בשני עתונים עבריים.

4. ספיר:
אני חושש שנסתבך בענין זה. אני סומך
על הקומנסנס של החברות. אין פה חשש
של רמאות לגבי דעת הקהל.

היו"ר מ. בדר:
הייתי מציע לא להכניס בנוף החוק את
המלים "בשני עתונים יומיים עבריים".
לעומת זה אני מציע שועדת הכלכלה תמסור למי שיהיה סמונה על ביצוע
החוק לדאוג לכך שהפרסום יהיה בשני עתונים עבריים. כלומר: אם חברה
תרצה לפרסם את המאזן בעתון בולגרי או הונגרי, היא אינה פטורה
מלפרסמו גם בעתון עברי.

5. לביא:
אולי נכתוב: בשני עתונים יומיים בספה
הרשמית.

6. ספיר:
עדיין אין חוק על הספה הרשמית.

7. יהודה:
אני חוזר על הצעתי לכתוב: לפחות בשני
עתונים עבריים.

8. גורן:
אם הצעת חבר הכנסת צבי יהודה לא תתקבל,
אני מציע להוסיף את המלה "לפחות" גם
בהודעה שתמסר על ידי יו"ר הועדה.

9. אונא:
אני נוטה להצעת חיו"ר, אבל אולי בכל
זאת אפשר לכתוב שאחד משני העתונים
צריך להיות בעברית.

היו"ר מ. בדר:
את הצעת חבר הכנסת גורן, להוסיף את
המלה "לפחות" גם בהודעתי, אפשר לקבל.

ה צ ב ע ה

2 - "עד הצעת חבר הכנסת צבי יהודה לכתוב בחוק:
"בשני עתונים עבריים"

- רוב בעד ההצעה שהיו"ר ימסור הודעה בתוספת המלה:
"לפחות"

בתקבלה ההצעה שהיו"ר ימסור הודעה למסונה על
ביצוע החוק.

סעיף 9(2):

" לדאוג לכך שהמאזן השנתי וחשבונות הריווח
וההפסד שהוגשו לאחרונה כאמור, כשהם מאושרים בידי מבקר חשבונות מוסמך
יוצגו תמיד במקום בולט במסדרו הראשי ובכל סצנף מסניפיו בישראל."

הסעיף בתקבל

סעיף 10(א):

"המפקח רשאי לדרוש מאת כל מסמך להגיש לו דינים וחשבונות סטטיסטיים בכל הנוגע לעסקי הביטוח שלו, בצורה ובאופן שיקבע המפקח."

הסעיף & נתקבל

סעיף 10(ב):

"המפקח רשאי לדרוש מאת כל מסמך -
(1) למסור לו כל ידיעה על עסקי ביטוח

טברשותו;

(2) להראות או להגיש, לו או לנציגו, כל פנקס, חשבון, הסכם, תעודה או מסמך אחר שבידו הנוגעים לעסקי ביטוח."

הסעיף נתקבל

סעיף 10(ג):

"המפקח רשאי לדרוש כי הידיעות או המסמכים לפי סעיף קטן (א) או (ב) יימסרו או יוגשו לעתים מזומנות."

הסעיף נתקבל

סעיף 10(ד):

"דרישה לפי סעיף זה תישלח בהודעה בכתב שתפרט את הידיעות או המסמכים הנדרשים ותקבע מועד מספיק למסירתן או להגשתן."

הסעיף נתקבל

סעיף 10(ה):

"המפקח לא יגלה ידיעה שנמסרה לו ולא יראה מסמך שהוגש לו לפי סעיף קטן (ב) אלא במידה שיראה צורך בכך לשם ביצוע הוראותיו של חוק זה או לצרכי תביעה פלילית לפי חוק זה."

ב. הפרז:

בסעיף זה בנוסח הקודם היה כתוב שהמפקח על מס ההכנסה יכול לדרוש שימסרו לו ידיעות על כן, אני מציע להשאיר בחוק את הנוסח הקודם של סעיף זה.

היו"ר ס. בדר:

ישנן שתי הצעות: הצעת חבר הכנסת הרפז להשאיר את הנוסח הקודם והצעה שניה להשאיר את הנוסח החדש.

ה צ ב ע ה.

- 2 - בעד ההצעה להשאיר את הנוסח הקודם
- 8 - בעד ההצעה להשאיר את הנוסח החדש

נתקבלה ההצעה להשאיר את הנוסח החדש.

י. ספיר:

באחת הישיבות הקודמות עוררתי שאלה שאינה קטורה עם החוק. אנו דואגים פה למבוטחים, וכצדק. אבל, בתנאים של ליסנוי ערך המטבע נוצר מצב, שאדם המבטח את עצמו בעיקר בבטוח חיים בסכום של 2000 לירות לעשרים שנה. כתום 20 שנה יוצר מצב כזה שהחברה רכשה לה בכספי המבוטח רכוש ששוה 10 אלפים לירות. למבוטח היא משלמת 2000 לירות והיא מרויחה מזה 8000 לירות. למעשה, זהו עסק לגטימי. אולם השאלה היא זו, שהדבר נוגע גם לחברות פרטיות וגם לאגודות שיתופיות. השאלה היא, מה אנו כצבור, בהתחשב עם העובדה של סכומים בערך המסך, מעוניינים לקבוע בענין זה.

היו"ר ס. בדר:

שאלה זו מכובדת מאוד. אנו נברנו עליה ואנו יכולים לחזור ולדון בה, אבל לא כרגע.

י. ספיר:

כוונתי היתה שהמפקח על הבטוח ור

המספטיים ינסו לחשוב מה אפשר לעשות בענין זה ומה לא.

היו"ר מ. בדר:
אני מציע, שלא נעשה זאת כרגע. הוענו
עד סוף 11, שבוע הבא נסיים את הדיון
בחוק ונעבירו למליאה, בישיבת סחר נתחיל לדון בחוק היירות.

צ. יהודה:
אני מציע, שמחר נסיים את הדיון בחוק זה.

היו"ר מ. בדר:
אני מקבל את ההצעה.

י. ספיר:
בישיבה מיוחדת שנקראה בפגרה העליתי את
בעית העץ בשביל ארגזי אריזה לירקות. הועדה
קבלה על עצמה לטפל בענין זה, אך הענין אינו זז עד היום. אני מציע, שהועדה
תפנה למשרדי האוצר והחלקאות.

היו"ר מ. בדר:
איבנו יכולים לבוא במקום הממשלה. ועדת
הכלכלה הטילה עלי לפנות למקום המוסמן
בענין זה. פניתי מיד למפקח על המטבע הזר והוא אמר לי שהוא מחשיב את
הענין, אבל כל ענין כזה מוכרח לעבור את הרשות המוסמכת, ובמקרה זה
הרשות המוסמכת הוא משרד החקלאות. במידה שמשרד החקלאות יציע את הדבר
כציון החברה שמוכנה לתת את האשראי אין כל ספק שהאוצר יאשר זאת. היות
ולמחרת טמתי לחו"ל הלכתי בבקר למשרד החקלאות, אך לא סאאתי שם איש
והשארתי את הדברים בכתב. כאשר חזרתי שאלתי את מר גבתי ביחס לענין זה,
והוא ענה לי שטיפל בדבר. הוא טוען שלא באה כל הצעה של אשראי על ידי
חברה פרטית.

י. ספיר:
זה הוצענו כחשתי למר אפרתי, תת שר החקלאות.

היו"ר מ. בדר:
על יסוד זה חפשתי אתמול את חבר הכנסת לנדאו
בכדי לשאול אותו על חגרה זו, כי הוא דבר
עליה באותה ישיבה, אך הוא לא היה בכנסת, בקשתי את מר גבתי למסוד לי
את הודעתו זו בכתב. על כל פנים, אני יכול לפנות שנית למשרד החקלאות
ולברר את הענין.

הישיבה ננעלה בשעה 13.00